

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

2007/2003(INI)

18.7.2007

OPINIA

Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

dla Komisji Handlu Międzynarodowego

w sprawie handlu i zmian klimatu
(2007/2003(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Jens Holm

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zwraca się do Komisji Handlu Międzynarodowego, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. uznaje, że obecny model gospodarki, który pociąga za sobą stałe zwiększanie konsumpcji, produkcji i handlu, nie jest trwały, ponieważ powoduje on stale rosnące zapotrzebowanie w zakresie wykorzystania zasobów i transportu oraz coraz większe ilości odpadów i emisji, co wpływa negatywnie na możliwości zahamowania zachodzących zmian klimatycznych;
2. wyraża ubolewanie, że obecny system handlowy powoduje podział siły roboczej na świecie, który w dużej mierze opiera się na niepokrywającym swoich własnych kosztów środowiskowych transporcie produktów homogenicznych, które mogłyby równie dobrze być produkowane lokalnie;
3. wyraża przekonanie, że głównymi środkami redukcji negatywnego wpływu działalności handlowej i transportowej na środowisko są: propagowanie rozwiązań z zakresu technologii teleinformatycznych, uwzględnienie w cenach paliwa wpływających z działalności transportowej kosztów środowiskowych, a także propagowanie transportu kolejowego i przewozów flotą morską, paliw przyjaznych dla środowiska oraz szybkiej integracji przewozów lotniczych w ramach rygorystycznego unijnego systemu handlu emisjami ETS; wzywa Komisję i Radę do przedłożenia propozycji z zakresu środków nakierowanych na propagowanie i korzystanie z przewozów powodujących jak najniższy poziom zanieczyszczenia, ze szczególnym uwzględnieniem uregulowań odnoszących się do różnorodnych instrumentów rynkowych;
4. podkreśla konieczność podniesienia stopnia świadomości społecznej z zakresu całościowych kosztów środowiskowych związanych z konkretnymi produktami; wzywa Komisję oraz Radę do przedłożenia propozycji odnoszących się do środków z zakresu informacji o zużyciu energii i emisji gazów cieplarnianych powodowanej wytwarzaniem oraz transportem produktów sprzedawanych na terenie Unii Europejskiej, takich jak propozycja rządu brytyjskiego, aby wprowadzić etykiety określające poziom powodowanej w trakcie produkcji, transportu i ewentualnego składowania emisji CO₂; wzywa ponadto Komisję oraz państwa członkowskie do odzwierciedlenia kosztów środowiskowych w cenach dóbr i usług, a także do jasnego wyszczególnienia tychże w oderwaniu od kosztów dóbr i usług jako takich, podobnie jak to ma miejsce w przypadku podatku od składowania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
5. przyznaje, że UE ponosi historyczną odpowiedzialność za emisje gazów cieplarnianych i zdaje sobie sprawę, że konieczne są znaczące zmiany w polityce handlowej Unii, aby sprzyjać produkcji lokalnej w celu zmniejszenia potrzeby transportu; wzywa do bardziej intensywnej współpracy z różnymi krajami rozwijającymi się, w szczególności z Chinami, Brazylią i Indiami, aby uwydatnić kwestie ochrony środowiska w ich strategiach politycznych; ubolewa jednak nad faktem, że istniejące mechanizmy transferu technologii, takie jak CDM, okazują się być niewystarczające i domaga się w związku z tym zwiększonego współfinansowania oraz środków umożliwiających rozwijanie zdolności

technologicznych;

6. ponownie zwraca uwagę na potrzebę doprowadzenia do 30% redukcji emisji gazów cieplarnianych w UE do 2020 r., niezależnie od zobowiązań podejmowanych przez państwa trzecie;
7. wzywa UE do opracowania i propagowania "przemysłu przyjaznego dla środowiska" na skalę światową; w związku z powyższym wzywa Komisję do wszczęcia w ramach ŚOH rozmów na temat ewentualnych środków nakierowanych na propagowanie produkcji i eksportu przyjaznych dla środowiska; wyraża przekonanie, że wszelkie porozumienie w tej kwestii przyczyni się do rozwoju technologii innowacyjnych i przyspieszy wykorzystanie energii odnawialnej;
8. przyznaje, że handel stanowi ważne narzędzie transferu technologii do krajów rozwijających się; podkreśla konieczność doprowadzenia do redukcji barier, z jakimi boryka się tzw. „ekohandel”, między innymi poprzez usunięcie na szczeblu ŚOH specjalnych taryf nakładanych na „ekoprodukty”, ponowne określenie zasad z zakresu praw własności intelektualnej, a także ułatwienie wprowadzania na rynek ekotechnologii, czemu sprzyjać będzie włączenie kwestii klimatycznych w ramy kredytów eksportowych i jednostronnych gwarancji kredytowych, a także usunięcie niewłaściwych zachęt, czy też zaburzeń rynkowych, takich jak dotacje do paliw kopalnych;
9. wzywa do wstrzymania pomocy publicznej, udzielanej przez agencje kredytów eksportowych oraz publiczne banki inwestycyjne, na rzecz projektów z zakresu paliw kopalnych, a także do zdwojenia wysiłków mających na celu zwiększenie poziomu transferu energii odnawialnej oraz technologii energooszczędnych;
10. wyraża szczególne zaniepokojenie potencjalnie negatywnym wpływem na środowisko i kwestie społeczne polityki z zakresu propagowania biopaliw i wykorzystania biomasy w Europie; ponawia wcześniejsze wezwanie do wprowadzenia, jako warunku wykorzystania i zgodności z wyznaczonymi celami unijnymi, obowiązkowej procedury certyfikacji biopaliw (lub też półproduktów rafineryjnych) pod kątem wpływu na środowisko i kwestie społeczne;
11. podkreśla, że w odniesieniu do wyzwań UE związanych z kwestiami zmian klimatycznych ogólna współpraca oraz długoterminowe budowanie zaufania są narzędziami wydajniejszymi niż jednostronne środki o charakterze kary; za problematyczne uważa jednakże nieuzasadnione dotowanie przez niektóre państwa przemysłu krajowego, będące wypadkową braku zaangażowania w światowe wysiłki na rzecz zmniejszenia poziomu emisji; wzywa Radę oraz Komisję do wykorzystania systemu regulowania sporów ŚOH w celu stawienia czoła tymże państwom; wyraża również przekonanie, że narzędzia handlowe wprowadzane z myślą o karaniu państw niewywiązujących się ze zobowiązań - takie jak dostosowanie podatków granicznych - mogą zostać wzięte pod uwagę;
12. wzywa Radę i Komisję do opierania się przy zawieraniu dwustronnych porozumień handlowych UE oraz wielostronnych porozumień handlowych ŚOH na zapisach statusu ŚOH stanowiących między innymi, że handel międzynarodowy winien być prowadzony w poszanowaniu możliwości optymalnego wykorzystania zasobów światowych w zgodzie z

założeniami z zakresu rozwoju zrównoważonego, w celu jednoczesnego zapewnienia środowiskowych działań ochronnych i prewencyjnych;

13. wzywa ponadto Radę i Komisję do opierania się w ramach arbitrażu prowadzonego przez Międzynarodowy Urząd Regulowania Sporów na postanowieniach art. 20 Układu Ogólnego GATT umożliwiających państwom członkowskim podejmowanie kroków, w tym także działań o charakterze protekcyjnym, niezbędnych w celu zapewnienia ochrony zdrowia i życia osób i zwierząt oraz ochrony gatunków roślin warzywnych, bądź też odnoszących się do ochrony naturalnych zasobów wyczerpywalnych;
14. ponownie podkreśla, że międzynarodowe umowy z zakresu ochrony środowiska, takie jak Konwencja ramowa ONZ w sprawie zmian klimatycznych lub Protokół z Kioto, muszą być przestrzegane, a wąska interpretacja zasad handlowych nie może upoważniać do przekreślania lub hamowania działań mających na celu osiągnięcie wyznaczonych celów;
15. domaga się pogłębionych analiz wpływu wyników wielostronnych i dwustronnych porozumień handlowych negocjowanych pomiędzy UE i krajami trzecimi, przeprowadzonych z perspektywy klimatu, gatunków i trwałości oraz wzywa Komisję do umożliwienia wyraźnego wsparcia na rzecz zarządzania zmianami klimatycznymi, aby stać się częścią całościowej pomocy na rzecz handlu i innej odnośnej pomocy na rzecz rozwoju;
16. uznaje, że handel prowadzi do nadmiernego wykorzystania ekosystemów, szczególnie lasów, w krajach rozwijających się; wzywa kraje uprzemysłowione do podjęcia odpowiedzialności za dalekosiężną deforestację lasów spowodowaną handlem międzynarodowym; podkreśla znaczny wpływ deforestacji na zmiany klimatyczne, a co za tym idzie odnośną wartość gospodarczą i wagę zabezpieczenia przed wycinaniem lasów; wzywa UE do podjęcia zdecydowanych kroków w celu ustanowienia mechanizmów nagradzania za „uniknięcie deforestacji” w ramach międzynarodowych negocjacji w dziedzinie klimatu, obok innych istotnych środków politycznych służących propagowaniu handlu zasobami naturalnymi;
17. wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny wpływu na klimat prowadzonego przez UE importu soi oraz oleju palmowego, przy jednoczesnym wzięciu pod uwagę nacisku sprzyjającego deforestacji lasów tropikalnych, a także do podjęcia kroków mających na celu uwzględnienie w praktykowanych cenach kosztów środowiskowych;
18. odnotowuje nierozzerwalną zależność pomiędzy handlem a sektorem usług transportowych; wzywa do zwrócenia uwagi na wszelkie środki transportu, w szczególności zaś na te z nich, które w ostatnich latach charakteryzowały się znacznie zwiększonym poziomem emisji, a dokładnie rzecz ujmując na żeglugę (w przypadku której emisja dwutlenku węgla szacowana jest na dwukrotność emisji powodowanej prowadzeniem przelotów samolotowych, a w najbliższych 15-20 latach może zwiększyć się nawet o 75%); z zadowoleniem przyjmuje przedstawiony przez Komisję projekt włączenia przedsiębiorstw żeglugi w ramy systemu handlu emisjami (ETS) i wzywa do jak najszybszego wdrożenia postanowień tego projektu.

PROCEDURA

Tytuł	Handel i zmiany klimatu
Numer procedury	2007/2003(INI)
Komisja przedmiotowo właściwa	INTA
Komisja wyznaczona do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	ENVI 18.1.2007
Ścisłejsza współpraca	
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Jens Holm 27.2.2007
Poprzedni sprawozdawca(y)	
Rozpatrzenie w komisji	5.6.2007 17.7.2007
Data zatwierdzenia wskazówek	17.7.2007
Wynik głosowania końcowego	za: 52 przeciw: 1 wstrzymujących się: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Irena Belohorská, Johannes Blokland, John Bowis, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Edite Estrela, Jill Evans, Anne Ferreira, Karl-Heinz Florenz, Alessandro Foglietta, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Gyula Hegyi, Jens Holm, Marie Anne Isler Béguin, Caroline Jackson, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Urszula Krupa, Jules Maaten, Linda McAvan, Alexandru-Ioan Morțun, Roberto Musacchio, Riitta Myller, Péter Olajos, Miroslav Ouzký, Guido Sacconi, Amalia Sartori, Karin Scheele, Carl Schlyter, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Thomas Ulmer, Marcello Vernola, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Anders Wijkman
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Antonio De Blasio, Bairbre de Brún, Christofer Fjellner, Jiří Maštálka, Lambert van Nistelrooij, Renate Sommer, Andres Tarand
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Albert Deß, Francesco Ferrari
Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)	